

Čís. 14487.

Uznáním pohledávky ve smyslu § 1497 obč. zák. jest i žádost dlužníková, by mu věřitel poshověl placení dluhu.

(Rozh. ze dne 27. června 1935, Rv I 2248/33.)

Proti žalobě na zaplacení Kč namítl žalovaný promlčení zažalovaného obnosu, pokud je starší tří let. N i ž š í s o u d y žalobě vyhověly vzavše za prokázáno, že žalovaný svůj dluh v zažalované výši nezaplacený uznal a že tím nastalo i přetržení jeho promlčení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Aby bylo přetrženo promlčení, není třeba výslovného uznání pohledávky, stačí i uznání mlčky (srov. doslov § 1497 obč. zák.). Za uznání jest považovati každý projev dlužníkův, z něhož jest usuzovati na to, že uznává dluh. Takovýmto projevem dlužníka jest i jeho žádost, aby mu věřitel poshověl placení dluhu (srov. dvorský dekret ze dne 21. listopadu 1812 čís. 1016 sb. z. s.). Jest proto v dopisu žalovaného, v němž žádá žalobce o strpění, doufaje, že bude moci as do měsíce větší obnos uplatiti, spatřovati uznání dluhu, jímž bylo přetrženo promlčení žalobcovy pohledávky. K uznání pohledávky dlužníkem se nevyžaduje, aby mu byla zvláště označena. Stačí, že žalobce měl proti žalovanému pohledávání. Dopis žalovaného se týkal všech do té doby splatných položek, a nebylo proto třeba uvést jednotlivé položky, jichž se uznání týkalo.

Čís. 14488.

Ustanovení § 21 odst. 4 zákona ze dne 11. května 1923 čís. 106 Sb. z. a n. nebylo dotčeno ustanovením § 46 II zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 27. června 1935, R II 305/35.)

Navrhovatel žádá, aby soud určil podle § 21 odst. 3 zák. ze dne 11. května 1923 čís. 106 sb. z. a n. přiměřený autorský honorář za jeho spisy. N i ž š í s o u d y odmítly návrh a poukázaly navrhovatele na pořad práva, p r v ý s o u d z těchto d ů v o d ů: Návrh podle § 21 odst. 3 cit. zák. předpokládá, že mezi stranami jest nespornou smlouva nakladatelská a že se jedná jen o spornou výši autorského honoráře. V daném případě jest však mezi stranami sporno několik okolností týkajících se samé smlouvy nakladatelské. Ty však podle § 1 odst. 1 zák. ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n. nemohou býti řešeny v řízení nesporném a bylo proto návrh odmítnouti a navrhovatele poukázati na pořad práva sporného.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs.